

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/463/2022/12633/BL

Katowice, 13. 09. 2022 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2021 r. Poz. 735 z późn. zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziera

Katarzyna Stebnicka

po rozpatrzeniu odwołania Pana (adres w aktach sprawy), od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 18 lipca 2022 r. nr SR.6220.1.9.2022 w sprawie stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji paliw płynnych i gazu LPG z wiatą dystrybutorową i obiektami towarzyszącymi oraz infrastrukturą techniczną i technologiczną, wewnętrznym układem drogowym i zjazdami – Gliwice ul. Toszecka 190” – dz. 79, obręb Czechowice Północ i określenia istotnych warunków realizacji przedsięwzięcia

na posiedzeniu w dniu 13 września 2022 roku

o r z e k ł o

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu organ ten opisał przeprowadzone w sprawie postępowanie i przedstawił argumenty przemawiające - jego zdaniem - za wydanym orzeczeniem.

Odwołanie od powyższej decyzji zostało wniesione przez Stronę i w treści pisma wyrażone zostało niezadowolone z podjętego rozstrzygnięcia wraz ze stosowną argumentacją.

Odwołanie zostało wniesione w terminie.

W zakresie podstawy materialnoprawnej niniejszego rozstrzygnięcia Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zastosowanie w sprawie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o

ocenach oddziaływania na środowisko (obecny tekst jedn. Dz. U. 2022 r. Poz. 1029 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Na zasadzie art. 84 ust. 1 ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. 2a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Planowane przedsięwzięcie ma polegać na budowie stacji paliw płynnych i gazu LPG z wiatą dystrybutorową i obiektami towarzyszącymi oraz infrastrukturą techniczną i technologiczną, wewnętrznym układem drogowym i zjazdami – Gliwice ul. Toszecka 190” na działce o numerze ewidencyjnym 79, obręb Czechowice Północ.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 34 i 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- pkt. 34. – instalacje do dystrybucji:

a/ ropy naftowej

b/ produktów naftowych

c/ substancji lub mieszanin, w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt. 1 i 2 rozporządzenia nr 1907/2006, niebędących produktami spożywczymi

- z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego lub sprężonego;

- pkt. 35. – instalacje do podziemnego magazynowania:

a/ ropy naftowej

b/ produktów naftowych

c/ substancji lub mieszanin, w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt. 1 i 2 rozporządzenia nr 1907/2006, niebędących produktami spożywczymi

d/ gazów łatwopalnych

e/ kopanych surowców energetycznych innych niż wymienione w lit. a – d

- inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt. 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja nie może się ostać z powodów następujących.

Z akt sprawy, w szczególności z przedłożonej Karty Informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że planowane przedsięwzięcie ma być realizowane w Gliwicach przy ul. Toszeckiej 190, na działce o numerze ewidencyjnym 79 w obrębie Czechowice Północ. Zamieszczone w aktach wypisy z rejestru gruntów dowodzą, że działka o numerze ewidencyjnym 77/3 stanowi własność Gminy Gliwice i znajduje się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę – inwestora przedsięwzięcia (dołączona do akt sprawy mapa ewidencyjna z zaznaczonym terenem, na którym ma być realizowana planowana inwestycja oraz z zaznaczonym obszarem jej oddziaływania – odległość 100 m od granic terenu tej inwestycji).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje zatem, że stosownie do art. 19 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa) organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Następnie należy wskazać, że status strony w postępowaniu o wydanie decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ustalany jest w oparciu o art. 28 kpa w związku z art. 74 ust. 3a ustawy. Zgodnie zatem z art. 28 kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przepis ten stanowi podstawę do rozważenia, czy istnieje uprawnienie podmiotu do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego lub uczestniczenia w tym postępowaniu jako strona. Przesłanką uzyskania przez dany podmiot statusu strony w postępowaniu administracyjnym jest to, czy posiada on interes prawny lub obowiązek ze względu na który „żąda czynności organu” lub którego „dotyczy postępowanie”. Pojęcie „interes prawny” nie zostało zdefiniowane w przepisach kpa. W doktrynie prawa oraz w orzecnictwie przyjęto, iż mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym oznacza to samo co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danego podmiotu. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej tej osoby. Cechami

tego interesu jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego.

Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest stan, w którym podmiot wprawdzie jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, ale zainteresowania tego nie może poprzeć przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mającymi stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracyjnego. Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego; w niektórych wypadkach - procesowego.

Ponieważ interes prawny winien być skonkretyzowany w normie prawa materialnego, dlatego też w przedmiotowej sprawie odwołać się należy do art. 74 ust. 3a ustawy. Stanowi on, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1/ przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2/ działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3/ działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z akt sprawy wynika, że właścicielem nieruchomości o numerze ewidencyjnym 77/3, znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, jest Gmina Gliwice. Już sama ta okoliczność obligowała organ pierwszej instancji do zbadania swojej właściwości w sprawie. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Prezydent Miasta Gliwice jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Gminy Gliwice, ponieważ posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Prowadzenie więc postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji opisanego przedsięwzięcia w sytuacji, gdy strona postępowania: Gmina Gliwice - reprezentowana jest przez Prezydenta Miasta Gliwice, wpływa na prawa i obowiązki tego organu w omawianym zakresie.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonych zaskarżoną decyzją, nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Stwierdził natomiast, że za strony postępowania uznał wnioskodawcę oraz właścicieli nieruchomości, na których planowana jest inwestycja i znajdujących się w obszarze oddziaływania (str. 7 uzasadnienia).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa w tym miejscu, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14 (CBOSA), wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)”

Na zasadzie art. 24 § 1 kpa, pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1/ w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2/ swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3/ osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4/ w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5/ w której brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6/ z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7/ w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzeczności służbowej.

Bezsprzecznie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Gliwice jest organem, który orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Gminy Gliwice – i działa w jej imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kpa, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania z mocy prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kpa wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta

Gliwice z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta Gliwice, którym Prezydent Miasta Gliwice mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzję wydała Naczelnik Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta Gliwice, działająca z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa i sądów administracyjnych, wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje nieprawidłowością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kpa; tak E. Mzyk, *Wznowienie postępowania...*, s. 19 i n., podobnie: C. Martysz, *Komentarz do art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX 2010).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, rozważy po pierwsze swoją właściwość i ewentualne wystąpienie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie organu zastępczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydając zatem niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 2 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa, a cytowanej już zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Na mocy art. 15 kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie - rozstrzyganej w trybie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia – żaden przepis szczególny nie wyłącza zasady dwuinstancyjności tego postępowania. Należy zatem mieć na uwadze, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa organy o różnej właściwości instancyjnej tej samej indywidualnej sprawy administracyjnej będącej przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia tej sprawy decyzją organu pierwszej instancji. W postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym w zakresie, w jakim podlegało to postępowaniu prowadzonemu przez organ pierwszej instancji. Trzeba również wskazać, że w postępowaniu odwoławczym zastosowanie art. 136 kpa możliwe jest jedynie wówczas, gdy wymagane jest przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego. Jak bowiem przepis ten stanowi organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję (§ 1). Jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia

postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję (§ 2). Przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy (§ 3). Przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione (§ 4).

Zgodnie zatem z art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza wobec powyższego, że w przedmiotowej sprawie cytowane przesłanki łącznie wystąpiły, gdyż organ pierwszej instancji nie zbadał swojej właściwości w sprawie. Organ pierwszej instancji ponownie zatem zanalizuje obowiązujące przepisy oraz istniejący w sprawie stan faktyczny. Wydając decyzję organ pierwszej instancji uwzględni również wskazane przez organ wyższego stopnia okoliczności.

Odnosząc się natomiast do treści złożonego odwołania, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że rozpoznanie zawartych w nim zarzutów byłoby – z uwagi na konieczność zbadania w pierwszym rzędzie przez organ pierwszej instancji swojej właściwości w sprawie – przedwczesne na tym etapie postępowania.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 1302).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Kamila Koziara

(na oryginale właściwy podpis)

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Katarzyna Stebnicka

(na oryginale właściwy podpis)

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Beata Leszczyńska

(na oryginale właściwy podpis)